

Justitsministeren (Alberti): Som jeg ved 1ste Behandling havde Lejlighed til at udtale, har denne Sags Udviklingsgang været den, at der først mellem Nationalbanken og Regeringen er afsluttet en Overenskomst angaaende Oktrojens Forlængelse, en Overenskomst, der giver Banken visse Rettigheder og Privilegier, men til Gengæld paalægger den visse Byrder og visse Indskrænkninger i dens Frihed. Denne Overenskomst er med nogle af Banken accepterede Ændringer bleven godkendt i det andet Ting, og det staar nu til dette høje Ting, om det vil godkende den, og navnlig, om det vil godkende den med saadanne Ændringer, at det tør antages, at disse fra de andre Parters Side ville kunne tiltrædes. Der foreligger nu i Udvalgsbetænkningen en Række Ændringer, som ere ganske acceptable, og som der heller ikke efter den Konference, jeg har fundet det nødvendigt at have med Nationalbankens Direktion, fra dennes Side er rejst nogen Indvending mod. Dette gælder Ændringsforslag Nr. 1 om, at der foran Ordet „noterede“ indsættes „ved ordinær Notering“, og Ændringsforslag Nr. 2, hvor nogle Ord i Post 7: „Skulde der nogen Sinde imod Forventning . . . vise sig“ ændres til: „Viser der sig“. — Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 8 om, at ingen af Direktørerne maa være Deltagere i noget ansvarligt Firma, som driver Handels- eller Fabrikvirksomhed, eller beklæde nogen Stilling i noget andet Pengeinstitut. — Ligeledes er det Tilfældet med Ændringsforslaget Nr. 9 angaaende visse Indskrænkninger i Aktionærernes Myndighed og visse Beføjelser for Besiddere af Fideikommiskapitaler og Bestyrelser for offentlige Stiftelser eller af offentlige Midler. Og endelig gælder det samme Ændringsforslaget under Nr. 12 om en ny Paragraf, der gaar ud paa at foreskrive Forskrifter angaaende Tilvejekomsten af den Ordning, der i Tidens Løb skal afløse den Lov, vi nu forhandle om.

Der er dernæst stillet et Par andre Ændringer, som Nationalbankens Direktion ikke har fundet være ganske acceptable, men som dog muligvis tør siges at være af mindre væsentlig Natur; jeg siger herved til Ændringsforslaget Nr. 4, hvorefter af Repræsentanterne mindst 2 skulle være bosatte i Jylland, mindst 2 i den øvrige Del af Landet udenfor København. Jeg tror, at der kan gøres den Indvending mod dette Forslag, at det meget let vil føre til, at Landet kun vil faa disse 4 Repræsentanter, som man forbeholder,

at det skal have. Hidtil har der fra Landets Side jo ikke været nogen Grund til Klage; saa vidt jeg ved, har der altid været 6 Repræsentanter, som have været boddende udenfor København, og jeg tror slet ikke, at der vil være nogen Grund til at antage, at man i Fremtiden skulde ville gøre Nationalbanken gennem dens Repræsentantskab til en særlig københavnsk Institution. Imidlertid er det jo ikke noget Ændringsforslag af meget stor Betydning. — Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 11, hvorefter Bankens Ret til, at dens Betjente ere fri for borgerlige Ombud og onera, bliver ophævet. Ogsaa dette har man fra Bankens Side haft nogen Betænknelighed ved, men jeg haaber, for saa vidt det bliver vedtaget, at det dog ikke skulde bringe Sagen til at strande.

Men saa er der nogle Ændringsforslag af en ganske anden Natur. Af disse skal jeg først omtale Ændringsforslaget under Nr. 10 om Forpligtelsen for Banken til under visse Forudsætninger at oprette mindst to ny Filialer i Jylland. Jeg omtalte allerede dette Spørgsmaal ved 1ste Behandling, og det har jo ogsaa været Genstand for en ret vidtløftig Behandling i det andet Ting. — Jeg har nævnt, at naar man paa dette Punkt vilde gaa udenfor den afsluttede Overenskomst og vilde paalægge Banken en Forpligtelse, der efter dens Mening er en byrdefuld Forpligtelse, maatte man ogsaa være beredt til at slaa af i de andre pekuniære Forpligtelser, som Banken ved Overenskomsten faar. Jeg har — jeg haaber, jeg tør nævne det her — i Udvalget gentaget det samme og har nævnt, at et Forslag som dette maatte eller burde i alt Fald være ledsaget af et Forslag om, hvor stort et Afslag der skulde gives i den aarlige Afgift, som Banken skal yde. Men et saadant Forslag finder jeg ikke i Betænkningen, og jeg har heller ikke fra Udvalgets Side modtaget nogen Anmodning om at forhandle med Nationalbanken om dette Punkt. Jeg skal derfor fraraade Ændringsforslag Nr. 10 og navnlig sige, at efter mit Skøn ydes der i Ændringsforslag Nr. 2 slet ikke Banken noget Vederlæg for den Byrde, man vil paalægge den ved Ændringsforslag Nr. 10. Jeg ser nemlig paa Ændringsforslag Nr. 2 kun saaledes, at det er en Ordforandring, vistnok en meget heldig Ordforandring, men i Virkeligheden kun en Ordforandring, der ikke giver Banken en Smule større Ret, end den har i Øjeblikket, og end den vil have efter den afsluttede Overenskomst. Naar det ærede Medlem (Dalsgaard), der først havde Ordet